

Af advokat (H) Claus Bonnez

Århus, 1. februar 2015

I henhold til Rangforordning af 16. december 1971 er "De til udførelse af offentlige og beneficerede sager ved Højesteret antagne højesteretssagførere" placeret i III klasse, 3. afdeling i "rangfølgen". De er således placeret i samme klasse som for eksempel landsdommere, kammeradvokaten og statsadvokaterne. De er placeret lavere end for eksempel Rigsadvokaten og Rigspolitichefen, der er placeret i II klasse, 5. afdeling, men over dommeren ved Grønlands Landsret, der er placeret i III klasse, 6. afdeling, og politimestrene samt fængselsinspektørerne, der er placeret i III klasse, 9. afdeling.

Om denne "rangfordning" og den deri omhandlede "rangfølge" skriver Peter Thygesen i politiken.dk 30. april 2002 blandt andet: *".. Det var den enevældige monark Christian V, der i 1671 lod udarbejde den første rangforordning - formentlig i et forsøg på at holde styr på det hurtigt voksende embedsværk i riget. Siden er rangfølgereglerne ændret ved flere kongelige forordninger og resolutioner - senest i 1971. ..."*

At indplaceringen af personer (herunder de beneficerede advokater med møderet for højesteret) i "rangfølgen" er at holde styr på statens "embedsværk", ses der ikke at være større uenighed om.

I artiklen "*Højædle og velbårne herrer; Udnyttelse, opnåelse og opfattelse af social rang under Enevælden 1671-1849*" af Pedro De Quintanilha E Mendonca i det historiske magasin "Siden Saxo", nr. 2, 2010, side 40-41, Syddansk Universitetsforlag, anføres blandt andet: *"Forordninger om rangen var for så vidt ikke noget nyt i europæisk sammenhæng; alle Danmarks nabolande fik også rangforordninger omkring dette tidspunkt. Men i modsætning til i Danmark havde fødselsadelen i mange lande stadig eneret til visse embeder, og fødselsadel i sig selv gav som regel en høj placering i de fleste landes rangsystemer. Her til lands slog allerede den første rangforordning i 1671 dog fast, at enhver borgerligfødt kunne stå i rangen, og - lige så vigtigt - nu stod man ikke i rangen, bare fordi man var adelig. For at stå i rangen skulle man altså blot beklæde bestemte offentlige embeder, og ens plads i rangfølgen afhang kun af, hvor højt embedet var."*

Personer med "rang" - herunder de beneficerede advokater med møderet for højesteret - er således placeret i rangfølgen i overensstemmelse med, hvor højt disse "embede" anses for at være.

I "Faklen", nr. 17, 2000, i artiklen "Ordnung muss sein: Danske ridderordner" beskæftiger Rune Engelbreth Larsen sig med de "kongelige ordener" og "rangfølgen". Han anfører blandt andet: *".. De såkaldt kongelige ordener, for hvilke Dronning Margrethe formelt er ansvarlig som "ordensherre", består af over 8.000 "riddere" fra samfundets establishment, bl.a. politikere, officerer, politichefer, erhvervsledere og embedsmænd. ..."*

og

".. Når samfundets absolutte top ankommer til hoffets bryllupper, gallamiddage og øvrige festivitetsført diamanter, ordener, medaljer og anden sildesalat, er intet overladt til tilfældighederne. Formalia og dekorationer signalerer præcist, hvor de pågældende er placeret i den helt officielle udgave af "Rangfølgen", som er nedfældet i allermindste detalje (sidst den 16. december 1971).

"Rangfølgen" er så afgørende, at det er oplyst nøjagtigt, hvordan de fem klassers interne rang er opdelt for hundredvis af personer og stillingsbetegnelser - således tilhører f.eks. "tjenestemænd i 18. lønningsklasse i fiskerikontrollen og fiskeriministeriets skibe" femte klassens 6. afdeling. De er altså ikke slet så fornemme som f.eks. "præster i 13. lønningsklasse", der er placeret i 4. klassens

3. ...”

Videre skriver Rune Engelbreth Larsen i artiklen: “... *Aristokratiet er måske i princippet forsvundet, men alt andet lige er det imidlertid fortsat i skikkelse af samfundets spidsborgere og absolutte overklasse, som dekoreres og hædres i et væk – dog ikke længere for deres loyalitet over for monarken, men snarere for deres loyalitet over for systemet og magten som sådan, inden for hvilken Ridderen skal have gjort dadelfri karriere. ...*”

Hvorledes de til udførelse af offentlige og beneficerede sager ved Højesteret antagne advokater forener deres placering i III klasse, 6. afdeling, i ovennævnte rangfølge med de menneskeretlige krav om advokaters uafhængighed af statsmagten har det ikke været muligt at finde nærmere oplysninger om.

Se [Rangforordning af 14. oktober 1746](#) som et eksempel på en ældre rangforordning.